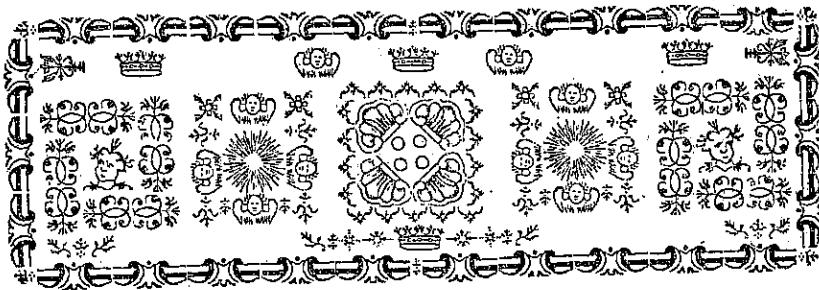

SECTIO QVARTA.
DE
MICROSCOPIIS
COMPOSITIS,
IN QVIBVS DVAE IMAGINES
REALES OCCVRRVNT.

P p 2

CAPVT I.
DE
MICROSCOPIIS SIMPLICIORIBVS
HVIVS GENERIS.

P r a e m o n i t u m .

Cum microscopia ad hanc sectionem relata iterum situ erecto obiecta repraesentent, litterae q, r, s, t etc. vna cum multiplicatione in eadem retinent signa, quae in praceptis generalibus sunt usurpata.

P p 3

Pro-

Problema I.

224. Microscopium huius generis ex tribus lentibus componere, eiusque qualitates et defectus investigare.

Solutio.

Cum hic tantum tres lentes occurrant ideoque duo interualla, in quorum utroque imago realis existit, ambae litterae P et Q statuendae sunt negatiuae quamobrem ponamus $P = -k$ et $Q = -k'$, vt sit $k k' = \frac{ma}{b}$; distantiae vero focales lentium erunt

$$p = A a; q = \frac{A B a}{k}; r = \frac{A B a}{kk'} = A B \frac{b}{m}.$$

Interualla vero lentium

$$I^{num} = A a (1 + \frac{1}{k});$$

$$II^{num} = \frac{A B a}{k} (1 + \frac{1}{k});$$

ita, vt prima imago realis distet a prima lente interuallo $= A a$ et a secunda interuallo $= \frac{A a}{k}$; posterior vero imago realis post lentem secundam cadit interuallo $= \frac{A B a}{k}$ et ante tertiam interuallo $= \frac{A B a}{kk'}$ ac si spatii in obiecto conspicui semidiameter sit $= z$, semidiameter prioris imaginis erit $= A z$, quae est inuersa; posterioris vero $= A B z$, quae iterum est erecta. Hinc igitur patet, esse debere $A > 0$ et $B > 0$, vnde quoque sicut $A > 0$ et $B > 0$, ita tamen, vt sit $A < 1$ et $B < 1$. Tum vero erit

z =

$$z = \frac{a+r}{ma-b}, ab \xi \text{ et } M = \frac{a+r}{ma-b} \cdot b$$

vt sit $z = Ma\xi$. vnde nanciscimur

$\mathfrak{B} q = -(r+k)M$;
ex quo perspicuum est, cum \mathfrak{B} sit positium, fieri
 q negatium. eoque ergo campum apparentem dimi-
nui; quare, ne is penitus ad nihilum redigatur, tri-
bui debet litterae r maximus valor, qui est unitas
et posito $q = -\omega$, debet esse $\omega < r$, cum sit

$$M = \frac{1-\omega}{ma-b} b; \text{ deinde ob}$$

$$\mathfrak{B} = \frac{1+k}{\omega} M = \frac{1+k}{\omega} \cdot \frac{1-\omega}{ma-b} b$$

quia $\mathfrak{B} < r$. debet esse

$$(r+k)(1-\omega)b < \omega(ma-b),$$

quae quidem conditio facile impletur, si fuerit

$\omega > \frac{(1+k)b}{ma+bk}$ et quia insuper est $\omega < r$,
ad hoc requiritur, vt sit $ma > b$; quae quidem con-
ditio pro maioribus multiplicationibus sponte habet
locum. Quodsi vellemus assumere $\omega = \frac{(1+k)b}{ma+bk}$, pro-
diret $\mathfrak{B} = r$ hincque $B = \infty$ et instrumentum fieret
infinite longum; ex quo perspicuum est, necessario
capi oportere $\omega > \frac{(1+k)b}{ma+bk}$.

Nunc etiam videamus, num margo coloratus
destrui possit; quem in finem ante locus oculi exa-
minari debet hac aequatione determinatus

$$O = \frac{r}{m} \cdot \frac{b}{m} \text{ ob } r = 1,$$

Quo-

Quoniam igitur r est positivum, utique erit $O > o$.
 unde pro destructione marginis colorati habebitur ista
 aequatio $o = \frac{\omega}{k} + \frac{1}{kr}$; quod cum fieri nequeat, ma-
 nifestum est, huiusmodi microscope insigni vitio mar-
 ginis colorati laborare; ita, ut superfluum foret, in
 reliqua constructionis praecepta inquirere.

Coroll. 1.

225. Cum ob duas imagines reales pauciores,
 quam tres, lentes adhiberi nequeant, constructio in
 problemate contenta utique est simplicissima, quae
 locum habere queat; quare cum eam repudiare co-
 gamur, ad minimum quatuor lentibus uti oportebit.

Coroll. 2.

226. Quoniam formula pro destructione mar-
 ginis colorati duabus constat partibus positivis, ista
 confusio multo erit maior, quam in telescopiis et
 microscopeis ex duabus tantum lentibus formatis ideo-
 que multo minus tolerari poterit.

Scholion.

227. Cum igitur tribus lenticibus hic proposi-
 tis unam ad minimum insuper adici oporteat, id
 tripli modo fieri poterit, primo enim haec noua
 lens inter lentem objectivam et primam imaginem
 realem; secundo insuper inter imaginem realem pri-
 mam et secundam, ita, ut in hoc intervallo duae
 lentes

lentes constituantur; tertio vero inter imaginem realem secundam et lentem ocularem. Verum hic tertius casus eodem viatio laborabit, quod hic est reprehensum; litterae enim P et Q eisdem retinebunt valores $-k$ et $-k'$, quippe quibus tantum tertia littera R adiungitur, sicque littera q retinebit quoque valorem negatiuum, qui sit $q = -\omega$, vnde pro margine colorato destruendo habebitur, ista aequatio

$$o = \frac{\omega}{k} + \frac{x}{kk'} + \frac{s}{kk'R}$$

quae neutiquam subsistere potest, nisi vel r vel s capiatur negatiuum, quod autem cum iam q habeat valorem negatiuum, neutiquam expedit, quoniam aliquin campus nimis redderetur angustus, quocirca tandem bini casus priores nobis euoloendi relinquentur.

Pr o b l e m a 2.

228. Microscopia huius generis ita ex quatuor lenticibus componere, ut secunda adhuc ante priorem imaginem realem cadat; tertia vero inter ambas imagines ideoque sola ocularis post secundam imaginem, in quo id potissimum efficiatur, ut margo coloratus evanescat.

S o l u t i o.

Hic ergo habentur tria intervalla totidemque litterae P, Q et R, quarum duas posteriores debent esse negatiuae. Ponamus itaque $Q = -k$ et $R = -k'$,

Tom. III.

Q q

vt

vt sit $P k k' = \frac{m a}{b}$; distantiae porro focales harum lentiū erunt:

$$p = 2a; q = -\frac{ABC}{P}, a; r = -\frac{ABCa}{Pk} \text{ et}$$

$$s = -\frac{ABC}{Pkk'} a. = -A.B.C. \frac{b}{m}$$

tum vero interualla lentiū

$$I^{num} = A.a(\mathbf{r} - \frac{s}{P});$$

$$II^{num} = -\frac{ABC}{P}(\mathbf{r} + \frac{s}{k});$$

$$III^{num} = -\frac{ABCa}{Pk}(\mathbf{r} + \frac{s}{k});$$

unde patet, esse debere $-A.B > 0$ et $C > 0$, deinde notetur, primam imaginem cadere post lentem secundam ad interuallum $= -\frac{ABC}{P}$ et ante teriam intervallo $= -\frac{ABC}{Pk}$; posteriore vero imaginem cadere post lentem tertiam intervallo $= -\frac{ABCa}{Pk}$; et ante ocularem intervallo $= -\frac{ABCa}{Pkk'}$; praeterea vero imaginis prioris inuersae radium esse $= A.B.z$; posterioris vero erectae $= A.B.C.z.$, existente

$$z = \frac{q+r+s}{m_a - b}, ab \not\sim, \text{ hincque } M = \frac{q+r+s}{m_a - b}. b,$$

ita, vt sit $z = M.a \not\sim$, quae quantitas per hypothesin debet esse positiva; ex hoc autem valore deductae sunt sequentes formulae:

$$\mathfrak{B}q = (P - r)M;$$

$$\mathfrak{C}r = -(P.k + r)M - q.$$

Ob conditionem $C > 0$ autem modo allatam debet esse $\mathfrak{C} > 0$ et $\mathfrak{C} < r$. ex quo perspicuum est, vel q vel r

vel r esse debere negatiuum. Vtrum igitur locum habeat, conueniet s sumi positiuem atque adeo ponit $s = 1$. vt sit $M = \frac{1+q+r}{ma+b} \cdot b$. Hinc autem oculi distantia post lentem ocularem prodibit $O = \frac{bs}{M} \cdot \frac{b}{ma}$ quia igitur $s > o$; haec distantia fiet positiva ideoque margo coloratus destructur ope huius aequationis:

$$O = \frac{q}{P} - \frac{r}{Pk} + \frac{1}{Pkk'}$$

quae neutiquam subsistere posset, si esset $r < o$, vnde necesse est, vt sit $q < o$. Statuatur ergo $q = -\omega$, eritque $\frac{1}{k'} = k\omega + r$, atque nunc nouimus esse debere

$$\mathfrak{B} = \frac{1-P}{\omega} \cdot M \text{ et } \mathfrak{C} = -\frac{(Pk+1)M+\omega}{r}$$

qui valor cum esse debeat positius, erit

$$(Pk+1)M < \omega, \text{ hincque } \omega > \frac{(Pk+1)(1+r)b}{ma+Pk b}$$

Cum autem sit

$$\frac{ma}{b} = Pk k' = \frac{Pk}{k\omega+r}$$

orientur haec aequatio

$$Pk^2\omega^2 + \omega(1+r)(P-Pk-1)k \\ -(Pk+1)(1+r)r > 0$$

quae aequatio conditorem continet, secundum quam littera ω debet definiri. Desinitis autem conuenienter litteris ω et r indeque deductis valoribus \mathfrak{B} et \mathfrak{C} saltim quam proxime, reliqua elementa innotescunt; tum vero nihil aliud superest, nisi vt apertura lentis obiectuue ex aequatione pro semidiametro confusionis determinetur.

Q q 2

Coroll.

Coroll. I.

229. Ponamus breuitatis gratia

$$\frac{ma}{b} = M, \text{ vt sit } M = \frac{1-\omega+r}{M-r},$$

et habebimus

$$Pk = M(k\omega + r) \text{ et } S\omega = (r - P) \left(\frac{1-\omega+r}{M-r} \right)$$

$$\text{et } (Pk + r) \frac{(1-\omega+r)}{M-r} = \frac{(M(k\omega + r) + r)(1-\omega+r)}{M-r}$$

$\equiv \omega - Cr$; ex quo patet, fore $\omega > Cr$, ubi constat,
esse $C > 0$ et $C < 1$.

Coroll. 2.

230. Cum igitur ω notabiliter maius esse debeat, quam Cr , videamus, an fieri possit $\omega = r$; quem in finem ponamus $\omega = r$ et ultima aequatio fiet

$$r(r - C) = \frac{(M(1+k)r + r)}{M-r},$$

vnde concluditur

$$r = \frac{1}{M(C+k)+1-C}$$

quod, cum esse debeat $r > 0$, fieri nequit, sicque etiam certum est, esse debere $\omega > r$, ita, vt campus ne ad valorem eius simplicem quidem $x = \frac{ab}{ma+b}$ augeri possit ob $r = \omega + r < r$.

Coroll. 3.

231. Cum igitur sit $\omega - c > 0$, plurimum interest, nosse, quomodo isti formulae minimus valor

con-

concilietur; quem in finem litteris ω et r ut variabilibus spectatis hoc eueniet, si sit $d\omega = dr$, cui regulae conuenienter differentietur nostra aequatio:

$$(\omega - \mathfrak{C}r)(M - r) = (M(k\omega + r) + i)(r - \omega + r)$$

ac prodibit

$$(r - \mathfrak{C})(M - r) = M(r - \omega + r)(k + r)$$

vnde colligimus

$r - \omega + r = \frac{(r - \mathfrak{C})(M - r)}{M(k + r)}$

ita, ut sit $M = \frac{r - \mathfrak{C}}{M(k + r)}$, quae formula praebet maximum campum, quem quidem obtinere licet. Hic autem campus maximus obtinebitur capiendo

$$\omega = r + \frac{M(\mathfrak{C} + k) + r - \mathfrak{C}}{M(k + r)}$$

qui valor in nostra aequatione substitutus dabit

$$r(r - \mathfrak{C})(M - r) + \frac{(M - r)^2 \mathfrak{C} + (M - r)(Mk + r)}{M(k + r)}$$

$$= \frac{(r - \mathfrak{C})(M - r)}{(k + r)} (r(k + r) + \frac{(M - r)k\mathfrak{C} + Mk^2 + k}{M(k + r)})$$

vbi membra litteram r continentia se mutuo tollunt, relinquitur haec aequatio

$$(r - \mathfrak{C})(r + \mathfrak{C}k) + M(\mathfrak{C} + k)(\mathfrak{C}k + r) = 0$$

quae reducitur ad hanc

$$M(\mathfrak{C} + k) + r - \mathfrak{C} = 0;$$

quae cum sit impossibilis sequitur hunc campum maximum ne quidem obtineri posse.

Scholion.

232. Parum vero refert, utrum campum illum maximum obtinere queamus nec ne, cum etiam hic non desint remedia, campum pro libitu amplificandi; quare relictā hac investigatione aliquot casus euoluamus, qui ad praxin in primis accommodati videntur ac primo quidem appetit litteram P unitati non nimis vicinam assumi posse, quia tum secunda lens primae tam esset propinqua, ut ambae tanquam una spectari possent: ex quo casus praecedente problemate tractatus resultaret, quem locum habere non posse vidimus. Quamobrem pro P numerum satis magnum accipi conueniet, deinde etiam cum semper sit $\omega > r$, e re erit r quam minimum accipere, deinde etiam ut ad campum maximum quantum fieri licet appropinquemus, conueniet litteras k et C quam minimas assumi.

C A S V S I.

quo $P = \infty$.

Hoc ergo casu fit interuallum primum $= A\alpha$, ideoque $A > 0$ et $A < 1$. ac secunda lens cadet in ipsam imaginem primam, cuius distantia focalis ne sit $= 0$. debet esse $B = \infty$ ita, ut sit

$$\frac{P}{B} = -\zeta \text{ hincque } q = \frac{A\alpha}{\zeta}.$$

Deinde cum sit $r = -\frac{ABC\alpha}{Pk}$, ob $B = \infty$ sit $B = -r$
et

et ob $\mathfrak{C} < 1$ manifestum est, esse debere $k = 0$, vt fieri possit $P k$ quantitas finita, at quia $k = 0$ erit $k = r$, hincque $P k = \mathfrak{M} r$ existente $\mathfrak{M} = \frac{ma}{b}$; ex quo erit

$$r = \frac{A \mathfrak{C} a}{\mathfrak{M} r}, \text{ et } s = A C \cdot \frac{b}{m};$$

vnde pro magnis multiplicationibus esse debet C numerus praemagnus hincque \mathfrak{C} ab unitate parum deficeret. Reliqua vero interuallata erunt.

$$\text{II}^{\text{dum}} = \frac{A a}{\mathfrak{M} r} = \frac{r}{\mathfrak{C}} \text{ et}$$

$$\text{III}^{\text{tum}} = \frac{A C a}{\mathfrak{M} r} (r + t) = (1 + C) r + s.$$

Praeterea vero distantia oculi erit $O = \frac{s}{m \mathfrak{M}}$.

Nunc autem cum sit $M = \frac{r - b + r}{m}$; hunc valorem in binis formulis $B \omega$ et $\mathfrak{C} r$ non substituamus, sed in iis litteram M retineamus, quo eam facilius deinceps definire queamus; tum autem ob $\frac{P}{B} = -\zeta$ ex priore inuenimus $\omega = \zeta M$ ex posteriori vero

$$\mathfrak{C} r = -M - \mathfrak{M} r M + \zeta M \text{ siue}$$

$$r(\mathfrak{C} + M \mathfrak{M}) = (\zeta - 1) M \text{ hincque}$$

$$r = \frac{(\zeta - 1) M}{\mathfrak{C} + M \mathfrak{M}}, \text{ hinc ergo colligimus}$$

$$\omega - r = \frac{(\mathfrak{C} + M \mathfrak{M} - 1) \zeta M + M}{\mathfrak{C} + M \mathfrak{M}} \text{ vel}$$

$$\omega - r = \frac{(M M \zeta - (1 - \mathfrak{C}) \zeta + 1) M}{M M + \mathfrak{C}} \text{ et}$$

$$1 - \omega + r = \frac{M M + \mathfrak{C} - M M^2 \zeta + (1 - \mathfrak{C}) \zeta M - M}{M M + \mathfrak{C}}$$

quae

quae expressio aequalis esse debet huic $(M - 1) M$;
vnde nascitur haec aequatio:

$$M^2 M(M - 1 + \zeta) - M(1 - C)(M - 1 + \zeta) - C = 0$$

ex qua, cum sit proxime $C = 1$, colligimus etiam
proxime $M = \sqrt{M(M - 1 + \zeta)}$; adcuratius vero erit

$$M = \frac{1 - C}{M} + \sqrt{\frac{C}{M(M - 1 + \zeta)}}$$

revera autem

$$M = \frac{1 - C}{M} + \sqrt{\left(\frac{C}{M(M - 1 + \zeta)} + \frac{(1 - C)^2}{M^2}\right)}$$

quo valore inuenito simul innotescunt litterae ω et τ ,
vnde reliqua omnia determinabuntur. Denique pro
apertura lenti obiectuue determinanda, quia nulla
ratio vitri diuersitatem suadet, satisfieri debet huic
aequationi:

$$\frac{x^2}{k^2} = \frac{M \mu x^2}{a^2} \left(\frac{\lambda}{a^2} + \frac{1 - C}{A^2} - * + \frac{r \lambda}{A^4 a} + ** \right)$$

vbi terminus secundus sponte evanuit, tertius vero ob
 C numerum praemagnum tuto reici potest; vnde
hic factor posterior ponatur $= \Delta$; reperitur

$$x = \frac{a}{k} \sqrt{\frac{1 - C}{M \mu}}$$

Coroll. I.

233. Quia M est numerus praemagnus, loco
factoris $M - 1 + \zeta$ scribere licebit M , siquidem ζ
non fuerit numerus valde magnus; nulla autem ra-
tio suadet pro ζ tantum numerum adhibere; sufficit
enim

enim, ut capiatur $\zeta > 1$, ne r vel euaneat vel adeo negatiuum euadat. Tum igitur erit

$$\begin{aligned} M &= \frac{1-\epsilon}{2m} + \sqrt{\left(\frac{\epsilon}{m^2} + \frac{(1-\epsilon)^2}{4m^2}\right)} \\ &= \frac{1-\epsilon}{2m} + \frac{1+\epsilon}{2m} = \frac{1}{m} \end{aligned}$$

vnde vicissim colligitur

$$\omega = \frac{\zeta}{m} \text{ et } r = \frac{\zeta - 1}{m(1 + \epsilon)}.$$

Coroll. 2.

234. Hinc ergo sequentes adipiscimur determinationes pro ipsa microscopii constructione:

1°. distantiae focales lentium erunt

$$\begin{aligned} p &= Aa; q = \frac{Aa}{\zeta}; \\ r &= \frac{AC(1+\epsilon)a}{\zeta-1} \text{ et } s = AC \cdot \frac{b}{m} = \frac{ACa}{m}. \end{aligned}$$

2°. lentium interualla

$$\begin{aligned} 1^{num} &= Aa; \\ 2^{dum} \quad \frac{r}{\epsilon} &= \frac{A(1+\epsilon)a}{\zeta-1} \text{ et} \\ 3^{tiuum} &= (1+C)r + s = \frac{AC(1+\epsilon)a}{\zeta-1} + \frac{ACa}{m} \end{aligned}$$

tum vero distantia oculi erit $O = s$.

3°. pro apertura inuenienda erit

$$A = \frac{\lambda}{q^3} + \frac{r}{Aq} - * + \frac{(1+\epsilon)}{A^3(\zeta-1)} \left(\frac{\lambda''}{\epsilon^3} + \frac{\lambda'''}{C\epsilon} \right) + \frac{\lambda'''}{A^3 C^2 m}$$

vbi membrum ultimum manifesto omitti potest.

Scholio n.

235. Iam innuimus, nullam rationem suadere, cur pro ζ numerum satis notabilem accipere velimus, interim tamen tertium interuum, quod est

$$\frac{AC(\cdot + C)\alpha}{\zeta - 1} + \frac{AC.\alpha}{M}$$

fieri videtur nimis magnum, nisi ζ unitatem multum superet, quoniam pro C numerum satis magnum assumi conuenit atque etiam A numero satis notabilis aequari debet. Interim tamen semper praestabit, maiorem instrumenti longitudinem tolerare, quam campus restringere. Verum etiamsi ζ minus accipemus, ut mensurae prodeant ad praxim magis accommodatae; nullum aliud incommodum inde effet metuendum, nisi quod campus minor effet reuera futurus, quam interius; quem vero defectum aliquot insuper lentibus adiungendis facile supplere liebit. At vero plurimum refert, ut numerus A satis notabilis accipiatur, ut A satis prope ad unitatem reducatur, id quod necessarium est, ut A satis exiguum reddatur hincque maior claritatis gradus obtineatur; quem in finem sufficere videtur, dummodo statuatur $A = 6$; hinc enim fit $A = \frac{6}{7}$ ideoque $\frac{\lambda}{A} = \frac{7}{42} \lambda$, qui valor sumto $\lambda = 1$ non multum superat $\frac{1}{2}$, qui per $\mu < 1$ multiplicatus certe infra $\frac{1}{2}$ reducitur; unde iam satis notabilis valor pro λ resultat. Si igitur statuatur $A = 6$, videamus quantum sumi oporteat C , ne fiat nimis paruum etiam pro insigni multiplicatio-

plicatione $m = 960$. Quia itaque tum fit $s = \frac{4}{5} \text{ dig.}$
 $= \frac{6}{5} \text{ dig.}$ haec distantia non infra $\frac{1}{4} \text{ dig.}$ deprimetur,
dummodo $C = 5$ quare si statuimus $C = 6$, vt sit
 $C = \frac{6}{7}$; ex hae parte nihil erit metuendum; tum
vero tertium interuallum euadit $\frac{36}{(2-1)}$, omissio altero
membro, siue $\frac{36}{2-1} = \frac{36}{1}$; vnde si distantia obiecti
fit dimidii digiti, hoc interuallum erit $\frac{36}{5}$ dig.
quod ergo sumto $\zeta = 3$ vel $\zeta = 4$ iam fit tam mo-
dicum, vt nulla possit esse ratio de eo conquerendi.

C A S V S . III.

quo $r = o$ nihil aliud est nisi

Hoc ergo casu erit $k = k\omega$ ideoque $P = M\omega$
tum vero $M = \frac{1-\omega}{M-1}$. Hinc aequationes ex campo
deductae erunt

$$\text{I. } B\omega = \frac{(r-M\omega)(r-\omega)}{M-1}$$

$$\text{II. } C r = -\frac{(Mk\omega + r)(r-\omega)}{M-1} + \omega = 0$$

Cum igitur $P = M\omega$, erit $\omega = \frac{P}{M}$ et $r-\omega = \frac{M-P}{M}$;
vnde patet, P minus esse debere, quam M . Hic au-
tem valor in aequatione posteriore substitutus dabit
 $k = \frac{M-P}{P(M-r)}$, vnde cum $k > 0$ patet esse debere $P > r$.
Hinc autem porro sequitur, fore $A > 0$, hincque
 $\alpha < 1$; deinde vero repertur

$$B = -\frac{(P-1)(M-r)}{M(P-1)-P^2}, \quad B = \frac{1+P-1-(M-P)}{M(P-1)}$$

$R r = 2$ vnde

vnde B etiam negatiuum valorem obtinet, vti rei natura postulat. Denique erit

$$k' = \frac{M}{P_k} = \frac{M-P}{P-1} \text{ et } M = \frac{M-P}{M(M-1)},$$

vnde campus cognoscitur; hinc igitur patet, quo minus capiatur P, eo maiorem proditurum esse cam-
pum et cum P vnitatem superare debeat, semper erit
 $M < \frac{M}{M-1}$. His igitur valoribus inuentis habebimus

I°. distantias focales

$$p = Aa; q = \frac{A(P-1)(M-P)a}{(M-1)};$$

$$r = \frac{A C (M-P)^2 a}{M(M^2 P - M^2 - P^2)} \text{ et } s = \frac{A C (P-1)(M-P)a}{M(M^2 P - M^2 - P^2)}$$

et interualla lentium

$$1^{max} = A a (1 - \frac{1}{P})$$

$$2^{dum} = \frac{A(M-P)a}{M P};$$

$$3^{tium} = \frac{A C (M-P)(M-1)a}{M(M^2 P - M^2 - P^2)}$$

Tum vero oculi distantia erit

$$O = \frac{s}{M M} = \frac{M-1}{M-P} \cdot s$$

ac denique spatii in obiecto conspicui erit semidiamete-
ter $x = \frac{M-P}{M(M-1)} \cdot a$. Aperturam vero lentis ob-
iectuiae ex aequatione nota definiire oportet, pro aper-
turis vero sequentium lentium notetur esse $\omega = \frac{P}{M}$
et $r = o$. Vnde colligitur semidiameter aperturae

$$\text{lentis II}^{dae} = \frac{1}{P} x + \frac{Pq}{4M};$$

$$\text{lentis III}^{dae} = \frac{a}{P_k} + O = \frac{M-P}{M(P-1)} \cdot x;$$

$$\text{lentis IV}^{dae} = \frac{x}{M} + \frac{1}{4} s.$$

Coroll.

Coroll. I.

236. Quoniam campus postulat, ut P satis parvum accipiat, pro maioribus multiplicationibus licet P prae M negligere, unde si P unitatem non multum superet, distantiae focales ita exprimentur

$$p = \mathfrak{A} a; q = \frac{\mathfrak{A} \cdot (P+1) \cdot a}{P};$$

$$r = \frac{\mathfrak{A} C}{2P-1} \cdot a \text{ et } s = \frac{\mathfrak{A} C}{m(2P-1)} \cdot a.$$

deinde interualla lentiū

$$\text{I}^{\text{num}} = \mathfrak{A} a (1 - \frac{1}{P});$$

$$\text{II}^{\text{dum}} = \frac{\mathfrak{A} a}{P};$$

$$\text{III}^{\text{lentium}} = \frac{\mathfrak{A} C \cdot a}{2P-1};$$

et distantia oculi $O = s$.

Coroll. 2.

237. Si ergo statuamus $P = 2$, fient distantiae focales

$$p = \mathfrak{A} a; q = \frac{1}{2} \mathfrak{A} a;$$

$$r = \frac{1}{2} \mathfrak{A} C \cdot a \text{ et } s = \frac{1}{5} \cdot \frac{\mathfrak{A} C}{M} \cdot a.$$

et interualla

$$\text{I}^{\text{num}} = \frac{1}{2} \mathfrak{A} a;$$

$$\text{II}^{\text{dum}} = \frac{\mathfrak{A} a}{2};$$

$$\text{III}^{\text{lentium}} = \frac{1}{2} \mathfrak{A} C \cdot a;$$

et pro campo $z = \frac{a\xi}{M}$

R r 3

Coroll.

Coroll. 3.

238. Si ut supra pro telescopiis fecimus statuimus $P = \sqrt{m}$ (quoniam quod ibi erat m , hic nobis est \sqrt{m}) distantiae focales ita exprimentur:

$$p = \mathfrak{A} a; q = \frac{A(\sqrt{m}-1)}{m+\sqrt{m}} a;$$

$$r = \frac{AC(\sqrt{m}-1)}{2\sqrt{m}} a; s = \frac{AC(\sqrt{m}-1)}{2\sqrt{m}\sqrt{m}} a;$$

et interualla lentiū

$$I^{num} = A a (\frac{\sqrt{m}-1}{\sqrt{m}});$$

$$II^{num} = \frac{A a (\sqrt{m}-1)}{\sqrt{m}};$$

$$III^{num} = \frac{A C a (\sqrt{m}-1)}{2\sqrt{m}\sqrt{m}}.$$

Fro campo autem apparente erit lumen interuallū

$$z = \frac{r}{m+\sqrt{m}} a \text{ et } l o g z$$

et pro Oculi loco

$$O = \frac{\sqrt{m}+1}{\sqrt{m}} s = s \left(1 + \frac{1}{\sqrt{m}} \right).$$

Scholion.

239. Casus in Coroll. ultimo euolutus appri-
me conuenit cum eo, quem supra in telescopiis trā-
stauimus, ubi praecedentes casus. An quibus litterae
 p minores valores sunt tributi, penitus excludimus,
idque ob eam rationem, quia interuallū tertium
enormiter magnum produisset. Cum enim pro tele-
scopiis sit $b = a = \infty$, necesse est, ut sit $\mathfrak{A} = O = A$,
ita

ita tamen, vt fiat $\mathfrak{A}a = Aa = p$, et $\mathfrak{M} = m$; Tum, autem in genere erit tertium interuallum

$$= \frac{C(\mathfrak{M}-P)(\mathfrak{M}-1)p}{\mathfrak{M}(\mathfrak{M}(2P-1)-P^2)}$$

quod, si P prae \mathfrak{M} quasi euaneat, fiet $= \frac{C}{2P-1} \cdot p$. quare cum C debeat esse numerus praemagnus, hoc solum interuallum multis partibus excessum esset distantiam focalem (p), ideoque longitudo telescopii prodiret enormiter magna; quos igitur casus merito sui pra exclusimus. Nunc autem, ubi dei microscopiis agitur, haec ratio penitus cessat, neque enim longitudo instrumenti ob tertium interuallum adeo enormiter magna euadit. Si enim vt ante notauimus pro magnis etiam multiplicationibus sumatur $A = 6$ et $C = 6$; tum tertium interuallum erit $= \frac{56.a}{2P-1}$ ac si a , vt fieri solet, capiatur $\frac{1}{2}$ dig. hoc interuallum fiet $\frac{1}{2}$ dig. vnde si modo sit $P = 2$, id reducitur ad 6 dig. quod in praxi utique admitti potest. Quocirca in hac de microscopiis tractatione casum in tertio Coroll. evolutum excludi conueniet seruato eo, vbi erat $P = 2$; siquidem hoc modo campus multo maior obtinetur; quin etiam, si lubuerit, sumi poterit $P = 3$, vt prodeant distantiae focales.

$$p = \mathfrak{A}a; q = \frac{1}{2} \mathfrak{A}a;$$

$$r = \frac{1}{2} \mathfrak{A}C.a \text{ et } s = \frac{1}{2} \frac{AC}{\mathfrak{M}}.a;$$

et

et interualla lentiū

$$1^{\text{num}} = \frac{2}{3} A a;$$

$$2^{\text{num}} = \frac{1}{3} A a;$$

$$3^{\text{num}} = \frac{1}{3} A C. a;$$

manenta $O = s$ proxime et $\dot{s} = \frac{M-1}{M(M-1)} a \zeta$.

Nunc autem ne s pro magnis multiplicationibus nimis fiat exiguum; litterae C utique maior valor tribui debet, ita, ut iam nulla ratio suadeat, cur litterac P potius valorem 3, quam 2 tribuere velimus, quandoquidem ponendo $P = 3$ tertium interuallum vix diminuitur.

Scholion 2.

240. Evolutione horum duorum casuum attentius considerata, poterimus simili modo solutionem generalem instituere, posito enim breuitatis gratia $\frac{P-1}{M} = -\zeta$ sive $B = -\frac{(P-1)}{\zeta}$, habebimus statim $\omega = \zeta M$; deinde cum sit $Pk = M(k\omega + r)$, erit $Pk = \zeta M k + Mr$, qui valor in altera aequatione, quae est

$$Cr = \zeta M - M - PkM,$$

substitutus dat

$$Cr = \zeta M - M - \zeta MM^2 k - MrM$$

ex quo reperitur

$$r = \frac{(\zeta - 1)M - \zeta MM^2 k}{MrM + C}$$

hinc-

hincque

$$r - \omega + v = -\frac{\zeta M(k+1)M^2 + (M - r + \zeta(1 - C))M + C}{M M + C}$$

Cum igitur sit $M = \frac{r - \omega + v}{M - r}$ erit

$$r - \omega + v = M(M - r)$$

vnde sequens suppeditur aequatio

$$\begin{aligned} M(M - r + \zeta + \zeta k)M^2 - (r - C)(M - r + \zeta)M \\ - C = 0. \end{aligned}$$

ex qua, nisi numeri ζ et k fuerint satis magni, ita,
vt eos prae M tuto negligere licet, sequitur fore
saltim proxime

$$M^2 M^2 - M M (r - C) - C = 0$$

quae in hos factores resoluitur:

$$(M M - r)(M M + C) = 0.$$

vnde manifesto colligitur $M = \frac{r}{M}$; quo valore, etsi
tantum prope vero, vti poterimus, quoniam parum
refert, vtrum campus aliquanto sit maior minorue,
quam calculus indicat. Probe autem haec conditio
obseruetur, quod tam ζ quam k sint numeri satis
exigui, saltim multo minores, quam M . Si enim
 ζk tantus sit numerus, vt eum prae M reificere non
liceat, tum littera M multo minorem nanciscetur
valorem, quam $\frac{r}{M}$, sicque campus insignem pateretur
diminutionem, quae sola caufsa sufficit, vt maiores va-
lores pro litteris ζ et k penitus excludantur haecque

Tom. III.

S

regula

regula stabiliatur, vt nunquam litteris ζ et k valo⁴ res attribuantur, qui binarium superent vel vt saltim ζk quaternarium non superet. Cum igitur sit $P k k' = M$ et k numerus ab uisitate non multum discrepans, cuius est, vel P vel k' esse debere numerum satis magnum vel adeo utrumque. His ergo observatis, ita, vt sit $M = m$ habebimus:

$$\omega = \frac{\zeta}{m} \text{ et } r = \frac{\zeta - \zeta k - i}{m(1 + \epsilon)} \pi$$

quibus valoribus substitutis fit $P k = k + \frac{\zeta - \zeta k - i}{1 + \epsilon}$ hincque

$$P = r + \frac{\zeta - \zeta k - i}{(1 + \epsilon)k} = \frac{(\zeta - i)(1 - k) + Ck}{(1 + \epsilon)k}$$

hoc igitur valore ipsius P notato, erunt distantiae focales

$$p = Aa; q = \frac{A(P - i)a}{P\zeta};$$

$$r = \frac{A(P - i)Ca}{(\zeta + P - i)Pk}, s = \frac{A(P - i)Ca}{(\zeta + P - i)m}$$

et lentium interualla

$$d_{1}^{num} = A(a(\pi - \frac{r}{P}))^2;$$

$$d_{2}^{dim} = \frac{A(P - i)a^2}{(\zeta + P - i)Pk}(k + 1) \text{ et}$$

$$d_{3}^{dim} = \frac{A(P - i)Ca^2}{(\zeta + P - i)} \left(\frac{r}{Pk} + \frac{1}{m} \right)^2$$

et distantia oculi $O = s$

$$\text{ac denique } \zeta = \frac{1}{4} \cdot \frac{a}{m}.$$

Datis ergo distantia obiecti $= a$ et multiplicatione

$= m$

$= m$ siue $M = \frac{ma}{b}$; arbitrio nostro relinquuntur sequentes quantitates.

1°. Quam unitate non multo minorem assumi conuenit; hanc enim conditionem claritas postulat.

2°. Numerus ζ , qui esse debet positius ac tantus, ut $\zeta + P - 1$ fiat numerus positius.

3°. Littera C, quam autem ita definiri conuenit, ut distantia focalis ne fiat nimis exigua; sin autem haec littera sit valde magna, euidenter est, litteram C ad unitatem proxime esse accessuram.

4°. Littera denique k, quam, ut vidimus, admodum paruam accipi conuenit.

Ratione autem valoris P obseruari oportet, semper esse debere $\zeta + P - 1 > 0$; unde haec conditio adhuc implenda erit $\zeta C k + \zeta - 1 > 0$, quae est sive eadem quantitas, quam supra prae M negleximus; ex quo cauendum est, ne ea aliquot unitates superet.

Problema 3.

241. Si noua lens inter imaginem primam et secundam disponatur, omnia momenta ita definire, ut margo coloratus euanescat simulque maximus campus obtineatur.

S s 2

Solutio.

Solutio.

Quoniam hic iterum quatuor habentur lentes
earumque duae intra imaginem primam et secundam
cadant, litterarum P, Q, R prima et tertia hic erunt
negatiuae, statuatur igitur $P = -k$ et $R = -k'$. vnde
distantiae focales erunt.

$$p = \mathfrak{A}a; q = \frac{\mathfrak{A}\mathfrak{B}}{k} \cdot a;$$

$$r = -\frac{AB\mathfrak{C}}{kQ} \cdot a \text{ et } s = -\frac{ABC}{kQk'} \cdot a = -\frac{ABC \cdot a}{M}$$

$$\text{ob } kQk' = M = \frac{ma}{b}.$$

Interualla vero lentium erunt

$$I^{num} = Aa(1 + \frac{1}{k})$$

$$II^{num} = \frac{ABa}{k}(1 - \frac{1}{Q})$$

$$III^{num} = -\frac{ABC \cdot a}{kQ} (1 + \frac{1}{k'})$$

hincque sequitur

$$A > 0, B(1 - \frac{1}{Q}) > 0 \text{ et } BC < 0.$$

Porro erit

$$M = \frac{q + r + s}{m} \text{ vt fiat } z = Ma.$$

$$\text{Hincque distantia Oculi } O = \frac{ss}{MM}.$$

vbi, vt campus reddatur maximus, sumi conueniet
 $s = 1$. si scilicet lens ocularis vtrinque aequalis pa-
retur. Tum autem erit

$$\mathfrak{B}q = -(1 + k)M \text{ et}$$

$$\mathfrak{C}r = -(1 + Qk)M - q.$$

Si

Si hic vt ante breuitatis gratia scribatur

$$\frac{1+k}{\zeta} = \zeta \text{ vt sit } q = -\zeta M;$$

tum igitur erit

$$C r = -(1+Qk)M + \zeta M \text{ et}$$

$$r = \frac{(\zeta - Qk - 1)M}{\zeta} \text{ hincque}$$

$$q + r = \frac{(\zeta(1-C) - Qk - 1)M}{\zeta} \text{ et}$$

$$q + r + 1 = \frac{C + (\zeta(1-C) - Qk - 1)M}{\zeta}.$$

Inde vero est

$$q + r + 1 = M(M - 1)$$

vnde sequitur

$$M = \frac{C}{(M-1)\zeta - \zeta(1-C) + Qk + 1}$$

vbi ergo haec quantitas

$$M - 1 - \zeta \frac{(1-C)}{\zeta} + \frac{Qk + 1}{\zeta}$$

debet esse positiva et tam parua, quam circumstantiae
permittunt.

Deinde vero vt margo coloratus euanescat, ha-
betur haec aequatio:

$$o = \frac{q}{P} + \frac{r}{PQ} + \frac{1}{PQR}$$

ex qua reperitur

$$\frac{k}{k'} = Qq + r$$

quae quantitas debet esse positiva. Cum igitur sit

$$k'Qk' = M \text{ erit } M = \frac{kQ}{Qq+r}$$

S 5 3

hincque

hincque

$$kQ = M(Qq + \chi)$$

Ante quam autem hanc formulam prosequamur, plurimum intererit inuestigare, num forte r possit ponari = 1. Statuamus igitur $\zeta = r$, ut sit

$$M = \frac{1+\zeta}{\zeta-1} \text{ unde ob } q = -\zeta M \text{ fiet}$$

$$q = -\frac{\zeta-1}{\zeta-1} \text{ adeoque } q = -\frac{\zeta-1}{M+\zeta-1}$$

hincque $M = \frac{1-\zeta^2}{\zeta+\zeta-1}$

altera vero aequatio iam dabit

$$C = -\frac{2(1+Qk)+\zeta}{M+\zeta-1} = \frac{2(\zeta-Qk-1)}{M+\zeta-1}$$

Deinde cum sit $kQ = M Q q + M$ fiet nunc

$$kQ = M - \frac{2M\zeta}{M+\zeta-1}, \text{ unde inuenitur } k, \text{ dummodo sit } 0 < k < 1$$

$$\frac{2M\zeta}{M+\zeta-1} > 0 \text{ hoc est } Q < \frac{M+\zeta-1}{2\zeta}$$

Porro autem fiet

$$B = \frac{M+k}{\zeta} \text{ et } C = \frac{+M\zeta Q_1}{(M+\zeta-1)^2} + 2Q_1 + \text{ etiam } 0 < B < 1, 0 < C < 1$$

si igitur fuerit $B > 1$, vt sit $B < 0$ sumi debet $Q < 1$; tum vero C debet esse positivum ideoque etiam $C > 0$ et $C < 1$; quocirca debet esse, ut sup' re

$$1^o. 2M\zeta Q > (M+\zeta-1)^2$$

$$2^o. 2M\zeta Q < \frac{2}{3}(M+\zeta-1)^2$$

quae

quae conditio illi, qua debet esse $Q < 1$, manifesto repugnat. Debet ergo esse $B > 0$, hincque $Q > 1$; tum autem esse debet $C < 0$; quod eueniet, si fuerit C etiam negatiuum, id est, si fuerit

$$Q < \frac{m + \zeta - 1}{m\zeta}$$

quae conditio cum praecedente $Q > 1$ facile consistere potest. Tum autem esse debet $B < 1$ ideoque $\zeta > 1 + k$. Tantum igitur campum obtinebimus, si capiamus $\zeta > 1 + k$; litteram Q vero intra limites 1 et $\frac{m + \zeta - 1}{m\zeta}$, dummodo fuerit.

$$kQ = m - \frac{m\zeta}{m + \zeta - 1} \text{ adeoque } Q < \frac{m + \zeta - 1}{m\zeta}$$

quia est kQ positium; quod sponte fit per conditionem praecedentem; qua est $Q < \frac{m + \zeta - 1}{m\zeta}$.

Praeterea autem debet esse

$$k = \frac{m}{Q} - \frac{m\zeta}{m + \zeta - 1}$$

quia autem esse debet $\zeta > 1 + k$ habebimus nunc

$$\zeta > 1 + \frac{m}{Q} - \frac{m\zeta}{m + \zeta - 1}$$

vnde sequitur haec conditio

$$Q > \frac{m(m + \zeta - 1)}{\zeta^2 + \zeta(m - 2)}$$

quae conditio cum illa,

$$Q < \frac{(m + \zeta - r)^2}{m\zeta} \text{ egregie consistit.}$$

Cum

Cum autem praeterea esse debeat $\zeta > i + k$, loco k substituendo eius valorem fiet

$$\zeta > i + \frac{m - \frac{m\zeta}{2}}{2\zeta - 1}$$

vnde concluditur esse debere

$$Q > \frac{m(m + \zeta - 1)}{\zeta^2 + \zeta(3m - 2) - m + 1}$$

quia autem modo vidimus, esse

$$Q < \frac{(m + \zeta - 1)^2}{2m\zeta}$$

hic limes illo debet esse maior; vnde colligitur

$$\zeta^2 + \zeta^2(4m - 3) + \zeta(m^2 - 6m + 3) > (m - 1)^2$$

vnde patet, si m sit numerus praemagnus, esse debere $\zeta > i$. Statuamus ergo $\zeta = i + \frac{a}{m}$; vnde fit

$$m^2 + m(a - 2) + 2a + 1 > m^2 - 2m + 1$$

hincque porro $a(m + 2) > 0$, quod cum semper eveniat, patet, dummodo $\zeta > i$, solutionem semper locum habere; ac si in illis formulis m vt numerus praemagnus spectetur, limites pro Q erunt

$$Q > \frac{m}{2\zeta - 1} \text{ et } Q < \frac{m}{2\zeta}$$

sumtaque Q his limitibus conuenienter erit porro

$$k = \frac{m}{2} - \frac{m\zeta}{m + \zeta - 1}$$

hincque reliqua elementa omnia facillime definitur. Ceterum in euolutione sequentium casuum haec clariora reddentur; quod denique ad lentium aperturas attinet, eas pro quoquis casu ex cognitis formulis facile definire licet.

Coroll.

Coroll. I.

242. Videamus vero, quomodo omnes haec conditiones clarius euolui queant, ac primo quidem statim ac statuimus

$$r = 1, \text{ fit } M = \frac{z+q}{m-1}$$

ideoque

$$z + q = M(m - 1).$$

Posito autem

$$\frac{z+k}{m} = \zeta, \text{ vt fit } \mathfrak{B} = \frac{z+k}{\zeta}$$

fit $q = -\zeta M$; qui valor ibi substitutus dat

$$z - \zeta M = M(m - 1)$$

hincque

$$M = \frac{z}{m+\zeta-1}, \text{ et } q = -\frac{z\zeta}{m+\zeta-1}$$

deinde vero inuenimus

$$kQ = mQq + m.$$

vbi valor ipsius q substitutus dat

$$kQ = m - \frac{mQ\zeta}{m+\zeta-1} \text{ siue}$$

$$kQ(m + \zeta - 1) + z m Q \zeta = m(m + \zeta - 1)$$

unde commode deducitur

$$Q = \frac{m(m + \zeta - 1)}{k(m + \zeta - 1) + z m \zeta}$$

unde fit

$$1 + kQ = \frac{k(m + 1)(m + \zeta - 1) + z m \zeta}{k(m + \zeta - 1) + z m \zeta}$$

Cum igitur sit

$$\mathfrak{C} = M(\zeta - Qk - r) \text{ erit}$$

$$\mathfrak{C} = \frac{2M\zeta(\zeta-1) - k(M+\zeta-1)(M-\zeta+1)}{k(M+\zeta-1)+2M\zeta} \cdot M$$

feu

$$\mathfrak{C} = \frac{2M\zeta(\zeta-1) - k(M+\zeta-1)(M-\zeta+1)}{(k(M+\zeta-1)+2M\zeta)(M+\zeta-1)}.$$

Coroll. 2.

243. Iam ratione litterae \mathfrak{B} duo casus sunt considerandi; alter, quo $\mathfrak{B} > r$ ideoque $B > 0$. alter vero, quo $\mathfrak{B} < r$. ideoque $B > 0$. Priori casu erit $\zeta < r + k$ et quia B est minus nihilo, ob secundum interuallum debet esse $Q < r$; unde fit,

$$M(M + \zeta - r) < k(M + \zeta - r) + 2M\zeta$$

id quod fieri nequit, cum sit M numerus validus magnus.

Coroll. 3.

243. Cum igitur esse nequeat $\mathfrak{B} > r$ statim $\mathfrak{B} < r$. siue $\zeta > r + k$ et quia iam $B > 0$, debet esse $Q > r$; id quod sponte evenit pro majoribus scilicet multiplicationibus ad quas hic solas attendimus. Tum autem esse debet $C < 0$ id quod evenit, vel si fuerit $\mathfrak{C} < 0$ vel $\mathfrak{C} > r$. Priori casu si $\mathfrak{C} < 0$, debet esse

$$k(M + \zeta - r)(M - \zeta + r) > 2M\zeta(\zeta - r)$$

siue

$$\text{siue } k > \frac{2m\zeta(\zeta-1)}{(m+\zeta-1)(m-\zeta+1)}.$$

Ex illa vero conditione $\zeta > 1 + k$ debet esse $k < \zeta - 1$;
vnde porro colligitur esse debere

$$\zeta - 1 > \frac{2m\zeta(\zeta-1)}{(m+\zeta-1)(m-\zeta+1)} \text{ seu}$$

$$(m + \zeta - 1)(m - \zeta + 1) > 2m\zeta,$$

quod etiam semper euenit; ita, vt littera ζ arbitrio nostro relinquatur, dummodo vnitate maior accipiatur. Cum autem sit $M = \frac{2}{m+\zeta-1}$; campi magnitudo posulat, vt ζ quam minime vnitatem superet.

Coroll. 4.

244. Examinandus restat alter casus, quo debet esse $C > 1$. tum ergo esse deberet ante omnia numerator positius seu

$$2m\zeta(\zeta-1) > k(m + \zeta - 1)(m - \zeta + 1)$$

$$\text{ideoque } k < \frac{2m\zeta(\zeta-1)}{(m+\zeta-1)(m-\zeta+1)}$$

deinde vt etiam vnitatem superet, debet esse

$$4m\zeta(\zeta-1) - 2k(m + \zeta - 1)(m - \zeta + 1)$$

$$> k(m + \zeta - 1)^2 + 2m\zeta(m + \zeta - 1)$$

$$\text{ideoque } k < \frac{2m\zeta(\zeta-m-1)}{(m+\zeta-1)(m-\zeta+1)}$$

quod cum sit absurdum ob $k > 0$ indicio est, hunc casum locum habere non posse, ita, vt nobis solus casus in coroll. praeced. euolutus relinquatur.

T t 2

Schö-

Scholion.
Exempl. I.

245. Quoniam positio $r = 1$, ad campum maxime est accommodata simulque solutionem tam facilem suppeditat, ea utique sola meretur, ut ad praxin applicetur. Hic autem primum obseruari convenit, nequaquam sumi posse $\zeta = 1$; quia tum foret $k = 0$ statimque primum interuallum $= \infty$, ut reliqua incommoda taceamus, dum scilicet tam secunda quam tertia lens haberent distantias focales infinitas. Ex quo necesse est, pro ζ sumi numerum unitate maiorem; ita, ut excessus non sit nimis parvus, quia alioquin ad eadem incommoda appropinquaremus. Quamobrem quo clarius appareat, quomodo in hoc negotio sit procedendum, sumamus $\zeta = 2$, ut fiat $M = \frac{2}{m+1}$. Tum vero k contineri debet intra hos limites.

$$1 \text{ et } \frac{m}{(m+1)(m-1)} \text{ vel } 1 \text{ et } \frac{4}{m}.$$

Neque autem k ad unitatem nimis prope accedere debet, quia alioquin B hincque secundum interuallum nimis euaderet magnum. Sumamus igitur $k = \frac{5}{9}$ hinc erit

$$Q = \frac{2m(m+1)}{m+1} = \frac{2}{9}m \text{ proxime.}$$

Deinde vero erit $B = \frac{3}{4}$ et $B = 3$ ac denique
 $C = \frac{16m - 2(m+1)(m-1)}{(m+1)(m+1)} = -\frac{2}{9} + \frac{16}{m} = -\frac{2}{9}$ proxime
 hincque $C = -\frac{2}{11}$; vnde pro microscopii constructione habebimus has distantias focales $p =$

$$p = \frac{2}{3} A a; q = \frac{5}{6} A a;$$

$$r = \frac{5}{9} A a; s = \frac{6}{11} \cdot \frac{A a}{M};$$

et interwalla

$$\text{I}^{\text{num}} = 3 A a;$$

$$\text{II}^{\text{num}} = 6 A a (1 - \frac{5}{9} \frac{A a}{M});$$

$$\text{III}^{\text{num}} = \frac{60}{11} \cdot \frac{A a}{M};$$

cum vero distantia oculi

$$O = \frac{s}{M} = \frac{s(M+1)}{2M} = \frac{5}{11} (1 + \frac{1}{M}) = \frac{5}{11} s \text{ proxime.}$$

Pro campo autem apparente

$$z = M a \xi = \frac{2 a \xi}{M+1} = \frac{5}{11} \cdot \frac{a}{M+1} \text{ ob } \xi = \frac{5}{11}.$$

Quod vero ad litteram A attinet, quae ad primam lentem refertur, curandum est, vt A tantus fiat numerus, vt lens ocularis non fiat nimis exigua; vnde sequitur A esse debere fractionem parum ab unitate deficiente, cuius valore stabilito apertura primae lentis definiri debet ex aequatione nota

$$\frac{1}{k^2} = \frac{\mu M x^2}{a^2} \left(\frac{\lambda}{M} + \frac{3}{4M} + \text{etc.} \right)$$

sicque obtinemus microscopium satis notatum dignum, quod instar primi exempli spectari potest.

Exemplum II.

246. Consideremus etiam casum $\xi = 3$ vt sit $M = \frac{2}{M+1}$ et pro k habebuntur hi limites 2 et $\frac{12}{11}$.

Tet 3

Statua-

Statuamus ergo $k = 1$ vt fiat $\mathfrak{B} = \frac{2}{3}$ et $B = 2$.
 Tum vero erit $Q = \frac{\mathfrak{M}}{7}$ et $k' = 7$. Porro vero erit
 $\mathfrak{C} = -\frac{2}{7}$ et $C = -\frac{2}{5}$ vnde pro his microscopiis erunt
 distantiae focales

$$p = 2a; q = \frac{2}{3}Aa;$$

$$r = 4 \cdot \frac{Aa}{m} \text{ et } s = \frac{4}{5} \cdot \frac{Aa}{\mathfrak{M}},$$

et interualla

$$\mathbf{I}^{num} = 2Aa;$$

$$\mathbf{II}^{num} = 2Aa(1 - \frac{2}{\mathfrak{M}}) \text{ et}$$

$$\mathbf{III}^{num} = \frac{32}{5} \cdot \frac{Aa}{\mathfrak{M}};$$

et distantia oculi

$$O = s \cdot \frac{\mathfrak{M} + 2}{2\mathfrak{M}} = \frac{1}{2}s(1 + \frac{2}{\mathfrak{M}}) = \frac{5}{2}s \text{ proxime.}$$

Pro campo vero $x = \frac{1}{2} \cdot \frac{a}{\mathfrak{M} + 2}$.

Circa aperturam modo allegata valent. Ratione autem littera q. erit casu exempli praecedentis $q = -\frac{4}{\mathfrak{M} + 2}$
 et casu huius exempli $q = -\frac{6}{\mathfrak{M} + 2}$; vnde patet, se-
 cundae lentis semidiametrum aperturae esse debere
 $= \frac{x}{\mathfrak{M}} = \frac{x}{k}$ ideoque priori casu $= 2x$; hoc vero $= x$.
 Binae postremae lentes autem fieri debent utrinque
 aequa conuexae.

S ch o l i o n .

247. Si haec ad telescopia referamus, quod nunc eo magis est necessarium, quoniam supra huius ge-
 neris

neris casum tantum maxime particularem euolutimus, qui ne campum quidem maximum, vt hic faciamus, praebebat; tantum fecimus $a = \infty$ et $\mathfrak{M} = m$ ob $b = a$. Tum autem capi debet tam $\mathfrak{A} = 0$ quam $A = 0$, ita vt fiat $\mathfrak{A}a = Aa = p$, quare cum reliqua omnia maneant vt ante, ex exemplo priore posita lenti obiectuæ distantia focali $= p$ erunt reliquarum lentiæ distantiae focales.

$$q = \frac{1}{2}p; r = \frac{6}{m}p \text{ et } s = \frac{6}{11} \cdot \frac{p}{m}.$$

Intervallo vero

$$1^{\text{max}} = 3p;$$

$$2^{\text{dum}} = 6 \cdot p \left(1 - \frac{6}{2m} \right) \text{ et}$$

$$3^{\text{tium}} = \frac{60}{11m}p \text{ et } O = \frac{1}{2}s.$$

Tum vero campi semidiometer

$$\Phi = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{m+1} = \frac{17}{m+1} \text{ min.}$$

Deinde vero ob

$$\mathfrak{B} = \frac{5}{4}, B = 3, \mathfrak{C} = -\frac{1}{2} \text{ et } C = -\frac{5}{11}$$

distantia focalis p ex requisita apertura $x = \frac{1}{50}m$ definiri debet ope huius aequationis:

$$p = m^{\frac{3}{2}} \mu \left(\lambda + 1 \left(\frac{\lambda'}{\mathfrak{B}^{\frac{3}{2}}} + \frac{v}{B^{\frac{3}{2}}} \right) - \frac{s}{m B^{\frac{3}{2}}} \left(\frac{\lambda''}{\mathfrak{C}^{\frac{3}{2}}} + \frac{v}{C^{\frac{3}{2}}} \right) - \frac{\lambda'''}{B^{\frac{3}{2}} C^{\frac{3}{2}} m} \right)$$

In casu autem alterius exempli erunt distantiae focales

$$q = \frac{2}{3}p; r = \frac{4}{m}p; s = \frac{6}{9m}p;$$

et interualla

$$1^{num} = 2p;$$

$$2^{num} = 2p(1 - \frac{z}{m});$$

$$3^{num} = \frac{z^2}{9m} p.$$

tum vero p ita definietur, vt fit

$$p = m \sqrt[3]{\mu(\lambda + \frac{\lambda'}{B^3} + \frac{v}{BB} - \frac{z}{mB^3}(\frac{\lambda''}{B^3} + \frac{v}{CE}) - \frac{\lambda'''}{mB^3C^3})}$$

reliqua vero erunt, vt ante. Hinc igitur loco communium telescopiorum terrestrium nanciscimur ex casu posteriore sequentem constructionem, siquidem omnes 4 lentes ex vitro communi, cuius refractio sit $n = 1,55$, conficere velimus.

Constructio Telescopiorum loco vulgarium terrestrium substituendorum.

248. Pro data multiplicatione m quaeratur primo lentis obiectuae distantia focalis $= p$; ex hac nempe formula, ad quam praecedens proxime reducitur: $p = \frac{1}{3} m$ dig. deinde constructio ita se habebit:

I. Pro prima lente, cuius distantia focalis est $\frac{1}{3} m$ dig. capiatur

$$\text{radius faciei } \left\{ \begin{array}{l} \text{anter.} = 0,6148 \cdot p \\ \text{poster.} = 5,2438 \cdot p \end{array} \right.$$

eius aperturae femidiameter $x = \frac{1}{10} m$ dig.
et distantia ad lentem sequentem $= 2p$.

II. Pro

II. Pro secunda lente, cuius distantia focalis est $f = \frac{2}{7} p$, et numeri $\mathfrak{B} = \frac{2}{5}$ et $\lambda' = 1$, erit

radius faciei. $\left\{ \begin{array}{l} \text{anter.} = \frac{9}{5,65} = 0,99792 \cdot p \\ \text{poste.} = \frac{9}{7,1425} = 0,58315 \cdot p \end{array} \right.$
cuius aperturae semidiameter $= x = \frac{1}{50} m$ dig.
et interuallum ad tertiam lentem $= 2 p \left(1 - \frac{x}{m} \right)$.

III. Pro tertia lente, cuius distantia focalis est $r = \frac{4}{m} p$. quoniam ea debet esse vtrinque aequaliter conuexa, capiatur eius vterque

radius $= 1$, $1 \cdot r = 4, 4 \cdot \frac{p}{m}$
cuius aperturae semidiameter $= \frac{p}{m}$
et distantia ad quartam lentem $= \frac{82}{90m} \cdot p$.

IV. Pro quartâ lente, cuius distantia focalis est $s = \frac{5}{9} \cdot \frac{p}{m}$ capiatur itidem vterque radius $= \frac{22}{45} \cdot \frac{p}{m}$
cuius aperturae semidiameter $= \frac{1}{9} \cdot \frac{p}{m}$
et distantia ad oculum $= \frac{1}{2} s$.

V. Tum vero erit semidiameter campi
 $\Phi = \frac{1711}{m+2}$ min.

Scholion.

249. Telescopia haec vtique insigni vitio laborant propterea quod eorum longitudo fit plane
Tom. III. V v enor-

enormis, maior scilicet quam $4\frac{1}{2}p$. Huic autem vi-
tio medela afferri poterit, litterae k maiorem valo-
rem tribuendo; tum vero etiam littera ζ maior ac-
cipi debebit, vnde quidem campus aliquantillum di-
minuitur, qui tamem defectus in maioribus multipli-
cationibus vix percipietur. Sumamus igitur $\zeta = 6$,
vt fiat $M = \frac{2}{m+5}$ et cum limites pro k sint 5 et
 $\frac{20}{m}$ sumamus $k = 4$ vt fiat $B = \frac{5}{2}$ et $B = 5$; tum
vero erit $Q = \frac{m}{2}$ et $k' = \frac{1}{2}$, tandemque $C = \frac{1}{2} + \frac{1}{2}$ et
 $C = \frac{1}{2}$. Hinc autem erit interuallum

$$x^{num} = \frac{s}{2} p.$$

$$2^{dim} = \frac{s}{2} p \left(1 - \frac{m}{m+5} \right)$$

$$3^{num} = \frac{2s}{5} \cdot \frac{p}{m}$$

vnde longitudo prodiret quasi $2\frac{1}{2}p$ quae adhuc nimis magra videri potest. Hanc longitudinem autem non mediocriter diminuere possemus, sumendo $\zeta = 12$ et $k = 9$, hinc enim sit $B = \frac{5}{3}$ et $B = 5$, vt abte,
vnde sequitur interuallum

$$1^{num} = \frac{10}{9} p. \text{ et } 2^{dim} = \frac{s}{9} p.$$

Ita, vt tota longitudo quasi fiat $1\frac{1}{2}p$ quae non ex-
cedit telescopia huius generis vulgaris. Si sumissi-
mus $\zeta = 12$ et $k = 8$ vt fiat $B = \frac{5}{4}$ et $B = 3$, fo-
ret interuallum

$$1^{num} = \frac{8}{9} p \text{ et } 2^{dim} = \frac{s}{9} p$$

Ita, vt tota longitudo quasi sit $1\frac{1}{3}p$ quae utique ad-
mitti

mitti poterit. Hic ergo casus meretur, ut plenius euoluatur.

Fiat autem porro: $Q = \frac{m}{3}$ hincque $k = 4$. Porro $C = -\frac{1}{2}$ et $C = +\frac{1}{2}$; unde iniquo quod non habet $q = \frac{2}{3}p$; $r = \frac{1}{2}C = \frac{p}{m}$ retro $s = \frac{p}{m}$; cum abducatur sum vero interualla $\frac{1}{2}p$, et $r = \frac{1}{2}C = \frac{p}{m}$ summa $\frac{1}{2}p + \frac{1}{2}p = p$. Nam telescopii lucis circuitus est $\frac{2}{3}p + \frac{1}{2}p + \frac{1}{2}p = \frac{11}{6}p$ sicut mons de circuulis est $\frac{11}{6}p$. Et pro loco oculi $O = \frac{s}{2}(\frac{1}{2} + \frac{11}{6})$ habens et abscissam semidiameter campi $= \frac{1716}{m+11}$ min. a centro oculi ap-

Sumto agitur pro apertura lenti objectivae $\sqrt{\frac{m}{3}}$ dig. et $k = 50$ capi debet circiter, cum lumen lenti capi-

$$p = m \sqrt{\frac{4}{3}} = \frac{11}{10}m \text{ dig.}$$

Vnde conficitur sequens:

Constructio Telescopii communis ex vitro communi.

I. Pro data in multiplicatione m sumatur

$$p = \frac{11}{10}m \text{ circ. siue } p = m \text{ dig.}$$

II. Pro prima lente cuius distantia focalis $= p$, capiatur

$$\text{radius faciei } \left\{ \begin{array}{l} \text{anter.} = 0,6148.p \\ \text{post.} = 5,2438.p \end{array} \right.$$

Vv 2

eius

eius aperturae semidiameter $\equiv \frac{m}{50}$ dig.
et distantia ad lentem secundam $\equiv 1 \frac{1}{2} p$.

III. Pro lente secunda, cuius distantia focalis
est $q \equiv \frac{5}{2} \cdot p$ capiatur radius faciei

$$\text{anter.} \equiv \frac{q}{5.455} \equiv 0, 17039 \cdot p.$$

$$\text{poster.} \equiv \frac{q}{1.2882} \equiv 0, 07388 \cdot p.$$

eius aperturae semidiameter $\equiv \frac{1}{8} x \equiv \frac{m}{400}$ dig.
et distantia ad lentem tertiam $\equiv \frac{5}{2} p (1 - \frac{32}{m})$.

IV. Pro lente tertia, cuius distantia focalis est
 $r \equiv 6 \cdot \frac{p}{m}$, capiatur vterque radius $\equiv 6, 6 \cdot \frac{p}{m}$ eique
apertura maxima tribuatur, distantia vero a lente
quarto erit $\equiv s \cdot \frac{p}{m}$.

V. Pro lente quarta, cuius distantia focalis $r \equiv \frac{p}{m}$
capiatur vterque radius $\equiv 1, 1 \cdot \frac{p}{m}$.
eiusque ab oculo distantia $\equiv \frac{s}{2} (1 + \frac{m}{m})$.

VI. Longitudo erit $1 \frac{1}{2} p - 6 \frac{1}{2} \cdot \frac{p}{m}$. Campi ve-
ro apparentis semidiameter erit $\equiv \frac{1718}{m+11}$ min.

Hoc ergo Telescopium vulgaribus terrestribus me-
rito anteferendum videtur; notetur vero, id in praxi
locum habere non posse, nisi sit m notabiliter ma-
ius, quam 32. Hic autem istud caput finimus ad
sequens progressuri, vbi microscopia magis composita
huius generis inuestigabimus.